

Referat af 18. Europaudvalgsmøde onsdag den 7. februar 2007, kl. 10.30

Til stede: Elisabeth Arnold (RV) formand, Charlotte Antonsen (V) næstformand, Gudrun Laub (V), Morten Messerschmidt (DF), Helle Sjelle (KF), Magnus Heunicke (S), Jens Christian Lund (S) og Per Clausen (EL).

Desuden deltog økonomi- og erhvervsminister Bendt Bendtsen, videnskabsminister Helge Sander, socialminister Eva Kjer Hansen og beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen.

FO Punkt 1. Rådsmøde nr. 2784 (konkurrenceevne) den 19. februar 2007

Dagsordenens punkt 1.a vedrørte både økonomi- og erhvervsministeren og videnskabsministeren, mens de øvrige punkter vedrørte økonomi- og erhvervsministeren.

Økonomi- og erhvervsministeren: Jeg vil nævne én sag til forhandlingsoplæg og tre sager til orientering.

Videnskabsministeren: Jeg er dækket ind af økonomi- og erhvervsministerens forelæggelse.

1. Lissabon-strategien og forberedelse af Det Europæiske Råd den 8.-9. marts 2007

a) Udkast til Key Issue Paper (KIP)

- *Politisk debat*

- *Vedtagelse*

Rådsmøde 2784 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Økonomi- og erhvervsministeren: Konkurrenceevnerådets nøglebudskaber til Det Europæiske Råds møde den 8.-9. marts 2007 vil jeg nævne til orientering.

Som et oplæg til forårstopmødet i marts 2007 udarbejder Konkurrenceevnerådet en række nøglebudskaber, som Det Europæiske Råd opfordres til at drøfte. Emnerne vedrører konkrete initiativer til implementering af den

reviderede Lissabonstrategi og initiativer til at sikre EU's konkurrenceevne.

De initiativer, der er nævnt i nøglebudskaberne, har alle til formål at sikre, at vi kan fastholde det økonomiske opsving, som vi oplever i Europa i dag. Det er vigtigt, at vi fortsat er opmærksomme på at prioritere initiativer, der sikrer en positiv økonomisk udvikling og fuld beskæftigelse også i fremtiden.

Fra dansk side kan vi generelt støtte formandskabets oplæg til nøglebudskaber.

Vi kan særligt støtte anbefalingerne om at videreudvikle og styrke det indre marked, og at vi i den forbindelse gentager opfordringen om at implementere indre markedsdirektiver korrekt og til tiden.

Danmark ligger på en delt førsteplads blandt alle EU-landene, når det gælder om at implementere indre markedsretsakter. Sammen med Litauen er vi kun 5 direktiver fra 100 pct. implementering.

I dag er den fælles målsætning, at landenes "implementeringsunderskud" bør være på maksimalt 1,5 pct. af de gældende indre markedsretsakter. Så vi kan selvfølgelig fuldt ud støtte formandskabets forslag om, at dette ned sættes til 1 pct. for yderligere at understrege opbakningen til det indre marked.

Som jeg nævnte før, støtter vi indsatsen for bedre regulering på EU-niveau og herunder indsatsen for at lette de administrative byrder for de europæiske virksomheder.

Som det er udvalget bekendt, er bedre regulering en mærkesag for regeringen, både i Danmark og i EU. Vi kan derfor helt tilslutte os, at bedre regulering er nævnt som et af nøglebudskaberne til Det Europæiske Råd.

Morten Messerschmidt henviste til, at FTF var kommet med nogle interessante bemærkninger, og ville gerne vide, hvor økonomi- og erhvervsministeren stod i forhold til definitionen i servicedirektivet af offentlige kerneydelser, og hvad ministeren ville gøre for, at det bliver fastholdt på nationale hænder at definere, hvad der er en offentlig kerneydelse, så det ikke ender med at blive noget, EF-Domstolen afgør. I den forbindelse henviste han til, at man inden for de sidste 14 dage havde set tre eksempler på, at den bekymring, Dansk Folkeparti altid havde givet udtryk for over for Domstolen, desværre er baseret på noget reelt.

I forbindelse med det, økonomi- og erhvervsministeren havde sagt om, at det i nogle lande kneb med at implementere EU-reglerne, sagde Morten Messerschmidt, at Danmark på det punkt er klassens duks, og henviste bl.a. til vore ændringer af markedsføringsloven og produktansvarsloven. Han stillede det spørgsmål, om vi behøvede være så ivrige for at implementere reglerne, når de andre lande ikke gjorde det.

Jens Christian Lund pegede i forbindelse med det, der stod i notatet

om en liberalisering af det internationale postmarked, på, at økonomi- og erhvervsministeren må være opmærksom på, at vi i Danmark må sikre, at posten kommer til at virke også i de yderste dele af landet.

Han mente, man burde præcisere, at udbyder A og udbyder B skal have samme rettigheder og muligheder som udbyder C, hvis der kommer en klage.

Økonomi- og erhvervsministeren var enig med Morten Messerschmidt i, at vi skal have implementeret EU-reglerne både her i landet og i de andre lande. Vi markerer den ene gang efter den anden, at også de nye lande skal implementere EU-reglerne, men det kan vi kun gøre, når vi selv gør det punktligt.

Han var enig med Jens Christian Lund i, at udbyderne skal have samme vilkår, og sagde, at udbudsreglerne indeholder et krav om ligebehandling.

Morten Messerschmidt satte pris på økonomi- og erhvervsministerens belæring af de andre lande, men spurgte, hvordan det egentlig går.

Jens Christian Lund mente, økonomi- og erhvervsministeren havde givet et klarere svar i Erhvervsudvalget, så det ville han holde sig til.

Økonomi- og erhvervsministeren svarede Morten Messerschmidt, at det går bedre end før. Han tilføjede, at den seneste resultattavle viser, at alle medlemslande har gjort fremskridt i 2006, og et flertal af landene manglede at implementere under de 1½ pct., som var målet.

b) Bedre regulering/reduktion af de administrative byrder

- *Præsentation ved Kommissionen*

- *Udveksling af synspunkter*

KOM (2007) 0023

Rådsmøde 2784 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 191, side 17 (senest behandlet i EEU 26/1-07 under økofin)

Alm. del (06) – bilag 10, side 519 (behandlet i EEU 1/12-06)

Økonomi- og erhvervsministeren: Sagen nævner jeg til orientering.

På rådsmødet vil Kommissionen præsentere et nyt handlingsprogram om administrative lettelser, og der vil efterfølgende være en drøftelse af handlingsplanen i Rådet.

I handlingsprogrammet foreslår Kommissionen bl.a. at benytte en fælles målemetode til at opgøre de administrative byrder for virksomhederne. Derudover foreslår Kommissionen at opstille et fælles reduktionsmål på 25 pct. i 2012 for de administrative byrder i EU. Kommissionen opfordrer samtidig medlemslandene til at iværksætte målinger og reducere byrder i national

lovgivning.

De administrative byrder skal måles ved hjælp af en målemetode, der ligger meget op ad den danske AMVAB-metode.

Kommissionen har præsenteret 13 indsatsområder, hvor de administrative byrder skal måles og efterfølgende reduceres. Kommissionen har valgt indsatsområderne på baggrund af en pilotundersøgelse, hvor de mest byrdefulde reguleringsområder – blandt andet i Danmark – er identificeret.

Samtidig vil Kommissionen iværksætte en indsats over for 10 konkrete forenklingsforslag – dvs. forenklinger der med relativt simple tiltag vil kunne reducere virksomhedernes administrative byrder inden for en kort tidshorizont.

Som det er udvalget bekendt, er bedre regulering en mærkesag for regeringen både i Danmark og i EU. Fra dansk side har vi længe arbejdet for, at de danske erfaringer med at lette administrative byrder for virksomhederne bliver anvendt på EU-plan.

Generelt stammer ca. 40 pct. af danske virksomheders administrative byrder fra EU. På nogle områder som f.eks. fødevarerområdet udgør de administrative byrder fra EU mere end 80 pct. af de administrative byrder. EU-reglerne koster årligt danske virksomheder ca. 13 mia. kr. i byrder.

Regeringen hilser derfor Kommissionens nye planer om at intensivere indsatsen for at reducere de administrative byrder velkommen.

Regeringen er enig i, at Kommissionen har udvalgt de 13 mest byrdefulde områder, hvor det er hensigten at måle og reducere de administrative byrder. Regeringen ser desuden meget positivt på Kommissionens forslag om at iværksætte en indsats over for de forenklingstiltag, der med relativt simple tiltag vil kunne realiseres inden for en kort tidshorizont.

Vi vil fra dansk side vurdere de konkrete forenklingsforslag fra sag til sag, og Folketinget vil naturligvis blive involveret på sædvanlig vis.

Samtidig støtter regeringen Kommissionens forslag om, at Rådet og Europa-Parlamentet prioriterer administrative byrder og dermed vedtager forenklingsforslag hurtigt ved hjælp af en ”fast track” procedure. Det er vigtigt, at forenklingsforslagene vedtages inden for en rimelig tidshorizont, så de hurtigst muligt får virkning for de berørte virksomheder. Det er selvfølgelig vigtigt, at dette sker inden for traktatens rammer.

Jeg vil gerne understrege, at bedre regulering og administrative lettelser ikke går ud på at deregulere. Regeringen prioriterer beskyttelsen af miljø, forbrugere og sundhed meget højt, og forenklingsindsatsen må ikke så tvivl herom. Regeringen mener derfor, det er vigtigt, at forenklingsarbejdet sker ud fra en balanceret og integreret tilgang, som ikke forringer retssikkerheden, arbejdsmiljø- og miljøbeskyttelsesniveauet, forbrugerbeskyttelsen eller sund-

hedsstandarder.

I visse tilfælde kan forenkling faktisk føre til et højere beskyttelsesniveau. Det kan bl.a. ske ved, at reglerne bliver mere forståelige og lettere at efterleve, så flere virksomheder rent faktisk efterlever dem.

Morten Messerschmidt fandt det utroligt interessant, at 40 pct. af de samlede byrder for erhvervslivet kommer fra EU-regulering. Han var begejstret for, at regeringen ville gøre noget for at nedbringe dette tal. På den anden side frygtede han, hvad konsekvenserne vil være i de lande, der ikke har de samme traditioner som Danmark, og mindede i den forbindelse om, at regeringen netop har budt Rumænien og Bulgarien velkommen i EU. Han frygtede, at det i nogle af de nye medlemslande ville betyde en mindre kontrol, selv om der i de lande var behov for mere kontrol.

Jens Christian Lund understregede, at en lettelse af de administrative byrder ikke måtte underminere reglerne og forpligtelserne vedrørende sikring af arbejdsmiljø, og at der ikke måtte ske forringelser af retstilstanden vedrørende beskyttelsen af lønmodtagerne og forbrugerne.

Elisabeth Arnold fortalte, at hun i 2005 havde været til en konference i London under det engelske formandskab, hvor det havde vist sig, at der sad en masse mennesker rundt omkring og arbejdede med små projekter inden for bedre regulering, uden at de havde nogen forbindelse med hinanden, hvilket var meget frustrerende. Derfor opfordrede hun den danske regering til at spørge, om procedurerne på dette punkt var rettet op.

Økonomi- og erhvervsministeren var ikke i tvivl om, at vi i Europa har stor gavn af det indre marked, og derfor er det også nødvendigt, at det ikke går til i bureaukrati. I hans eget ministerium havde man været meget opmærksom på at nedbringe de administrative byrder for erhvervslivet, men det er lidt ligesom at læse vand ud af et kar, hvor der hele tiden bliver fyldt mere vand i, i og med at der kommer nye EU-regler. Under det danske formandskab satte vi bedre regulering på dagsordenen, og der er nået meget. Økonomi- og erhvervsministeren glædede sig over Kommissionens udspil. Han tilføjede, at der naturligvis kommer nye lande til, som ikke har den samme "power", men det er en opgave.

Økonomi- og erhvervsministeren var enig med Jens Christian Lund i, at en lettelse af de administrative byrder ikke må påvirke arbejdstagernes arbejdsmiljø osv., og understregede det, han havde sagt i indledningen om, at bedre regulering ikke er ensbetydende med deregulering.

Økonomi- og erhvervsministeren havde noteret sig Elisabeth Arnolds synspunkter vedrørende bedre regulering og ønsket om en opstramning af proceduren og sagde, at kommissær Verheugen havde meget fokus på denne indsats og løbende foretager en afrapportering. I de 5-6 år, økonomi- og er-

hvervsministeren havde beskæftiget sig med området, var det første gang, det i den grad var sat på dagsordenen.

- Udg. 2. Kommissionens meddelelse om varernes frie bevægelighed, herunder revision af den nye metode og gensidige anerkendelse på det uharmoniserede område**
- *Præsentation ved Kommissionen*
 - *Første udveksling af synspunkter*

Punktet var udgået af dagsordenen.

- 3. (Evt.) Kommissionens meddelelse om CARS 21 (Automobilindustriens rammevilkår i det 21. århundrede)**
- *Præsentation ved Kommissionen*
 - *Første udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 2784 – bilag 1 (samlenotat side 14)

Økonomi- og erhvervsministeren: Jeg kan til orientering oplyse, at Kommissionen har meddelt, at man på rådsmødet vil præsentere en meddelelse om Kommissionens forslag til opfølgning på de anbefalinger, der blev fremsat af den såkaldte ”CARS 21” arbejdsgruppe.

Meddelelsen foreligger ikke på nuværende tidspunkt, men jeg kan oplyse, at der i 2005 blev nedsat en arbejdsgruppe under navnet ”CARS 21”, der skulle komme med anbefalinger til en fremtidig politik for automobilindustrien. Arbejdsgruppen kom med sin rapport og anbefalinger i december 2005. Anbefalingerne vedrørte en lang række forhold som f.eks. bedre regulering, bedre sikkerhed og mindre CO₂-udslip.

Umiddelbart ser arbejdsgruppens anbefalinger fornuftige ud, men nu må vi afvente og se, hvad Kommissionen foreslår af opfølgning.

Jens Christian Lund var godt klar over, at sagen var i en indledende fase, men påpegede, at det er utroligt vigtigt, at vi er opmærksomme på, at det område, der virkelig forurener, og som er virkelig skadeligt for miljøet og sikkerheden, er transportområdet, så vi ikke kommer i en situation, hvor vi forpligter os til ikke at gøre alt, hvad der står i vor magt, for at få gennemført forbedringer på dette område.

Økonomi- og erhvervsministeren erklærede sig helt enig med Jens Christian Lund. Han tilføjede, at det var et af de punkter, man ville komme til at diskutere meget, når man kom længere frem.

Udg. 4. Direktivforslag om Aktionærrettigheder

- *Information fra Kommissionen*

KOM (2006) 0685

Punktet var udgået af dagsordenen.

FO 5. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (indre marked, industri og forskning) den 19. februar 2007, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse*

KOM (2006) 0195

Rådsmøde 2784 – bilag 1 (samlenotat side 16)

KOM (2006) 0195 – bilag 1 (grundnotat af 5/7-06)

Økonomi- og erhvervsministeren: Sagen nævner jeg med henblik på for-handlingsoplæg.

Sagen er ikke er sat på dagsordenen for rådsmødet, men kan forventes at komme på det næste rådsmøde i maj eller på et andet snarligt rådsmøde.

Kommissionen fremlagde den 4. maj 2006 et forslag til ændring af de såkaldte kontroldirektiver, der fastsætter de minimumskrav, som de nationale klagesystemer på udbudsområdet skal leve op til.

Direktivet berører således ikke de materielle udbudsregler, men den klageprocedure, som gælder i forbindelse med udbuddet af opgaver.

Formålet er at forbedre klagesystemernes effektivitet og at sikre, at de fungerer på en mere ensartet måde end i dag. Dette gælder både for den offentlige sektor og for forsyningsvirksomhederne.

Forslaget indebærer dog ikke, at alle klagesystemer bliver ens. Det vil fortsat være op til de enkelte medlemslande at bestemme klagesystemets organisatoriske placering, procedurer, sags gange, betaling, sanktioner m.v.

Udbudsreglernes nytteværdi afhænger i høj grad af en effektiv håndhævelse. Regeringen kan derfor støtte, at der gøres en indsats for at styrke det fælles udgangspunkt for klagesystemerne på udbudsområdet, samtidig med at reglerne respekteres, at klagesystemerne skal indpasses i de nationale retssystemer.

Der er især konstateret to typer af problemer, som det er vanskeligt at

komme til livs med de nuværende regler. Forslagets bærende elementer retter sig mod disse problemer.

Det sker ofte, at en udbyder efter et udbud skynder sig at underskrive kontrakten, inden man ved, om en forbigået tilbudsgiver ønsker at klage over fejl ved udbuddet. Det foreslås, at der sættes ind over for dette ved at indføre en pause mellem beslutningen om at tildele en kontrakt og selve underskrivelsen af kontrakten. Denne pause – eller standstillperiode som den er kaldt – kan tilbudsgiverne benytte til at klage i. Herved bliver det muligt at rette op på eventuelle fejl ved udbuddet.

Vi har i Danmark allerede i efteråret 2006 indført en sådan ordning og kan derfor støtte, at der skal gælde fælles minimumskrav til standstillordningerne.

Det er imidlertid vigtigt, at der er en fornuftig balance mellem hensynet til god klageadgang og hensynet til en effektiv indkøbsproces hos de offentlige myndigheder.

I 2005 gennemførtes en række ændringer i udbudsreglerne, som bl.a. indebærer, at udbyderne kan benytte nye, hurtigere og mere dynamiske konkurrenceformer, når de indgår aftaler. Det gælder f.eks. ved rammeaftaler og ved brug af forskellige former for elektronisk udbud.

Det er vigtigt, at reglerne på klageområdet ikke modarbejder reglerne på udbudsområdet med det resultat, at udbyderne vælger alene at benytte de traditionelle udbudsformer. Derfor vil regeringen arbejde for, at forslaget om standstill bør tilpasses de nye udbudsformer og typen af kontrakt. Derfor bør der ikke være krav om en standstillperiode, når udbyderne indgår konkrete aftaler, der er baseret på vilkårene i en rammeaftale eller i et dynamisk indkøbssystem. I disse situationer har udbyderen allerede respekteret standstillkravet ved indgåelse af selve rammeaftalen eller ved oprettelsen af indkøbssystemet. Et krav om en ny standstillperiode kan få udbyderne til at undlade at bruge disse nye muligheder for at foretage effektive offentlige indkøb.

Det sker også, at der ulovligt indgås kontrakter, uden at der har været afholdt et udbud. Dette er en alvorlig overtrædelse af reglerne, som virkshederne ofte ikke har mulighed for at opdage, og hvor klagesystemet ikke i dag indeholder en passende reaktion. Derfor er der stillet forslag om, at der skal være større gennemsigtighed i disse situationer. Når en udbyder mener, at det er lovligt at indgå kontrakt uden udbud, skal kontraktindgåelsen annonceres på forhånd, og udbyderen skal afvente eventuelle klager. Der indføres med andre ord en standstillperiode også i denne situation. Dette kan ske uden et væsentligt ressourceforbrug og vil bidrage til at skabe øget opmærksomhed om udbudsreglerne.

Dog mener regeringen ikke, at denne forpligtelse skal udstrækkes til at

dække tilfælde, hvor en myndighed beslutter at udføre en opgave in-house. In-house udførelse af opgaver er ikke omfattet af udbudsreglerne, og det vil derfor være for vidtgående at pålægge en forpligtelse til annoncering og standstill i denne situation. Regeringen vil derfor arbejde for, at forslaget ikke omfatter in-house udførelse af opgaver.

Desuden lægger forslaget op til, at kontrakter, der indgås i strid med standstillordningen, skal kunne erklæres ugyldige. Dette er en indgribende konsekvens, og efter regeringens opfattelse skal ugyldighedsvirkning kun indtræde i tilfælde, hvor den nationale klageinstans træffer afgørelse herom efter en vurdering af sagens aspekter.

Man kunne f.eks. forestille sig en situation, hvor overtrædelsen af udbudsreglerne alene består i, at udbyderen har beregnet standstillperioden forkert. Her vil en ugyldighedsvirkning ikke være passende. Der kunne også være situationer, hvor en kontrakt allerede er under udførelse – et byggeri af en skole er f.eks. påbegyndt. I sådanne tilfælde må det være muligt for klageorganet at afveje hensynet til samfundets interesser over for den overtrædelse af udbudsreglerne, der har fundet sted, inden der træffes beslutning om ugyldighed. Ugyldighed må således ikke være en automatisk virkning af en overtrædelse af reglerne.

Regeringen vil derfor arbejde for, at hensynet til effektiv håndhævelse tilgodeses på en anden måde end gennem automatisk ugyldighed af kontrakter indgået i strid med standstill kravet.

Forslaget indeholder herudover en række andre elementer, hvoraf jeg alene vil nævne de vigtigste. Det foreslås, at en klage i standstillperioden automatisk skal have en kort opsættende virkning, hvor klageinstansen kan tage stilling til, om kontrakten kan skrives under, eller om klagen er så alvorlig, at der bør være opsættende virkning under hele sagens behandling.

Det er til fordel for sagens parter, at de kan få en hurtig afklaring heraf, og regeringen støtter derfor dette forslag. Lad mig nævne, at et tilsvarende forslag indgår i det lovforslag om styrkelse af konkurrencen i den offentlige sektor, som forventes fremsat i dag. Det drejer sig om konkurrenceloven, hvor der som bekendt er et flertal mellem Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og regeringspartierne.

Efter forslaget skal det også være op til hvert enkelt medlemsland, om man vil afskære muligheden for at klage, når der er gået en vis tid efter et udbud. Dette har vi fra dansk side ingen indvendinger mod, men vi vil arbejde for, at sådanne frister får en rimelig længde.

Drøftelserne af forslaget er på et forholdsvis indledende stade. Det tyske formandskab arbejder på, at det skal være muligt at opnå politisk enighed på rådsmødet i maj 2007. Dette afhænger naturligvis af Europa-

Parlamentets udtalelse, som tidligst forventes at foreligge i april.

FO

Idet der fra dansk side arbejdes for, at forslaget på de nævnte punkter bedre afspejler en afvejning af tilbudsgivernes og udbydernes interesser, kan regeringen overordnet tilslutte sig forslaget.

Morten Messerschmidt fandt det helt klart til fordel for erhvervslivet, at man laver fælles regler på udbudsområdet, og kunne generelt støtte regeringens linje.

Morten Messerschmidt kunne se af notatet, at der er problemer med lande, hvor man laver en fiktiv udbudsrunde og på forhånd har besluttet, hvilken aktør der skal vinde kontrakten. Hvordan kan man sikre sig, at man i de lande ikke bare sidder udbudsreglerne overhørig ved at anvende undtagelsen om prækvalifikationskontrakter?

Han spurgte, hvorfor det er nødvendigt at have en bestemmelse om opsættende virkning, idet han gik ud fra, at hvis det inden for en periode blev godtgjort, at udbudet havde været forkert, så ville de kontraherende parter ikke være bundet af kontrakten, og så måtte udbudsrunderne gå om.

Når der nu var en regel om, at man ikke måtte underskrive, før der var gået 10 dage, var Morten Messerschmidt til gengæld tøvende over for, om 10 dage i alle tilfælde var tilstrækkelig, idet han pegede på, at der ofte var tale om ret store og komplicerede aftaler.

Per Clausen var glad for, at økonomi- og erhvervsministeren ville afvise, at in-house kontrakter skulle være omfattet af disse regler. Hvordan vurderer ministeren muligheden for at komme igennem med dette synspunkt, og hvilken vægt lægger regeringen på det? Kan man forestille sig, at Danmark stemmer for et forslag, hvor in-house kontrakter er med?

Per Clausen henviste til det, der står på side 18 i notatet: "Visse typer af kontrakter er ikke omfattet af procedurereglerne i udbudsdirektiverne. Det gælder de såkaldte bilag B-ydelser som f.eks. social- og sundhedsydelser, juridiske ydelser, uddannelse, jernbanetransport, undervisning mv. Disse kontrakter er ikke udtrykkeligt omtalt, men Kommissionen har tilkendegivet, at man anser dem for omfattet af forslaget om klageregler, selv om der ikke gælder specifikke udbudsprocedurer for kontrakterne." Synes regeringen, det er en god idé? Per Clausen pegede på, at man her er i færd med at udvide det område, som er omfattet af EU-reguleringen, til nogle områder, som for nogle af partierne er politisk følsomme.

Økonomi- og erhvervsministeren gjorde opmærksom på, at det foreliggende forslag ikke drejer sig om indholdet i servicedirektivet – som vi kommer tilbage til, når vi skal implementere det – men om proceduren for klageadgang.

Økonomi- og erhvervsministeren svarede Morten Messerschmidt, at

når der er en undtagelse for prækvalificeringer, er det fordi det blot er det første led i udbudet, og at der derefter kommer selve udbudsrunderen.

Regeringen mener, der er behov for en standstillperiode, fordi der skal være en periode, hvor man kan undersøge, om der skal gribes ind. Det mener regeringen er nødvendigt. Vi har i Danmark en standstillperiode på 10 dage, og det er også Kommissionens forslag til minimumsperiode, men de enkelte lande kan godt nationalt fastsætte en frist på mere end 10 dage.

Økonomi- og erhvervsministeren var fuldstændig enig med Per Clausen vedrørende in-house kontrakter. Vi har en fornemmelse af, at flere lande har samme holdning, men sagen er endnu på et meget tidligt stade. In-house ydelser diskuteres i arbejdsgruppen, og det er vores vurdering, at der er gode muligheder for, at de ikke underlægges standstillordningen.

Regeringen er også enig i, at B-ydelser ikke skal være omfattet. Regeringen er altså enig med KL om, at det er uhensigtsmæssigt, at ordningen skal omfatte B-ydelser.

Han tilføjede, at hvis man har mere specifikke spørgsmål vedrørende udbudsdirektivet, ville han bede om at få skriftlige spørgsmål om det. Han så ikke de store problemer i det, der ligger på nuværende tidspunkt.

Morten Messerschmidt takkede for svarene og havde to opfølgende spørgsmål. Når regeringen siger, at man ønsker at undtage B-ydelser fra klagereglerne, vil det så betyde, at et advokatkontor, som byder, ikke skal være omfattet af klagereglerne? Han pointerede, at der jo ikke er tale om, at man i højere grad pålægger offentlige virksomheder at foretage udbud, men når de bruger udbud, mente han, de også skulle være omfattet af klagereglerne.

Han kunne kun juble over, at der var tale om et minimumsdirektiv, men rejste spørgsmålet, om det betyder, at man kan begrænse den opsættende virkning til f.eks. 5-6 dage. Skal den opsættende virkning være parallel med klageperioden, eller kan man godt have forskellige frister?

Økonomi- og erhvervsministeren sagde, at advokatydelser typisk er B-ydelser, men der er jo kun tale om at undtage dem fra standstillperioden, der kan stadig klages over udbuddet.

Svaret på det andet spørgsmål er nej. Minimum er 10 dage.

- Udg. 6. Rapport fra Kommissionen "Forskningens bidrag til nationale reformprogrammer" (Lissabon-strategien og 3%-målet)**
- *Præsentation ved Kommissionen*
 - *Udveksling af synspunkter*

Punktet var udgået af dagsordenen.

Udg. 7. ESFRI (European Strategy Forum on Research Infrastructures) køreplan for europæisk infrastruktur
- Præsentation ved Kommissionen
- Udveksling af synspunkter

Punktet var udgået af dagsordenen.

9. Siden sidst

Økonomi- og erhvervsministerens ressort:

a) Kommissionens grønbog ”Det globale Europa – Europas defensive handelsinstrumenter i en global økonomi i forandring”

KOM (2006) 0763

KOM (2006) 0763 – bilag 1 (grundnotat af 21/12-06)

KOM (2006) 0763 – bilag 2 (EUU's anmodning til ERU om en udtalelse)

Økonomi- og erhvervsministeren: For så vidt angår sager siden sidst vil jeg nævne, at Kommissionen siden rådsmødet i december har udgivet en grønbog om ”Det globale Europa – Europas anvendelse af defensive handelsinstrumenter i en global økonomi”.

Kommissionen offentliggjorde den 6. december 2006 grønbogen om EU's brug af de defensive handelsinstrumenter, hvori der lægges op til en diskussion om behovet for at tilpasse bl.a. antidumpingreglerne til de nye handelsmønstre som følge af den stigende globalisering i varehandlen.

Regeringen ser med stor interesse på Kommissionens grønbog. Vi kan fuldt ud støtte enhver ændring af reglerne om antidumping, der aktivt kan medvirke til at gøre dansk erhvervsliv endnu mere klart til de globale udfordringer, vi står over for. Større konkurrencedygtighed er en forudsætning for, at vores erhvervsliv kan udvikle sig nationalt som internationalt.

Regeringen agter derfor sammen med de øvrige ligesindede EU-lande og Kommissionen at arbejde konstruktivt for at ændre EU's antidumpingregelsæt i en mere frihandelsorienteret retning.

Jeg kan nævne, at mit ministerium i starten af marts 2007 afholder en konference om Kommissionens grønbog, hvor repræsentanter fra Folketingets relevante udvalg, erhvervslivet og erhvervsorganisationerne inviteres til en

drøftelse af, hvordan vi får revideret antidumpingreglerne i en mere frihandelsorienteret retning.

Vi vil senest ultimo marts 2007 sende regeringens høringssvar på grønbogen til Kommissionen. Vi må sikre os, at der i fremtidige overvejelser om anvendelse af antidumpinginstrumentet bliver langt større åbenhed, gennemsigtighed og dialog om de faktiske forhold i sagerne, således at alle parter får mulighed for at komme til orde. Det er vigtigt, at der findes en ny og fornuftigere vægtning mellem de forskellige interesser i antidumpingsager, således at instrumentet ikke anvendes som protektionisme.

I dag er det primært producentinteresserne i EU, der har betydning for, om der skal indføres antidumpingtold, mens interessen hos producenter, der har outsourcet produktion til tredjelande, importører, distributører og forbrugere ofte tilsidesættes. Vi bør fra dansk side arbejde for, at den samlede fællesskabsinteresse – det vil også sige importørernes, forarbejdningsindustriens og forbrugernes interesser – fremover tillægges en langt større vægt i Kommissionens antidumpingundersøgelser.

Jeg kan endelig oplyse, at vi har et meget tæt samarbejde med bl.a. vores nordiske kollegaer i denne sag.

Elisabeth Arnold gjorde i anledning af det, økonomi- og erhvervsministeren havde sagt om, at hans ministerium i marts 2007 ville afholde en konference om grønbogen, opmærksom på, at Folketinget også var blevet bedt om at komme med en udtalelse om grønbogen. Hun ville blot sikre sig, at man ikke holdt to høringer med den samme personkreds.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde, at Europaudvalget er velkommen til konferencen i marts, hvor man også ønsker at få input til det svar, som regeringen skal afgive. Han mente ikke, der var den store konflikt på dette område.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg under dagsordenens punkt 5, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

Punkt 2. Samråd med videnskabsministeren vedr. samrådsspørgsmål A (om roaming)

KOM (2006) 0382

KOM (2006) 0382 – samrådsspørgsmål A (vedlagt)

EU-note (06) - E 36 (Notat af 5/2-07 om Europa-Parlamentets behandling)

Alm. del (06) – bilag 72, side 274 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 3/11-06)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

”Mener ministeren – efter at EU-kommissæren for tele- og IT har offentliggjort tal, der viser, at priserne på mobiltelefoni hen over grænserne ikke er faldet (jf. vedlagte pressemeddelelse) – stadig, at det er en rigtig taktik ikke at ville regulere detailpriserne for roaming?

Hvordan vil ministeren sikre, at en regulering af teksterne for roaming ikke fører til øget overskud for teleselskaberne i stedet for lavere priser for forbrugerne, hvis man ikke regulerer detailpriserne?

Hvilke erfaringer med teleselskaberne får ministeren til at forvente, at disse skulle være indstillet på at medvirke positivt til at reducere taksterne for roaming, hvis de ikke bliver tvunget til det gennem en regulering af detailpriserne?”

Per Clausen begrundede samrådsspørgsmålet, som var blevet stillet i november og skulle have været besvaret inden jul. Besvarelsen var imidlertid efter aftale med videnskabsministeren blevet udsat. Det var nok meget godt, idet vi nu er i en situation, hvor det har vist sig, at der tilsyneladende i Europa-Parlamentet viser sig en langt større enighed med Kommissionen end den, som den danske regering har givet udtryk for. Udover at besvare de spørgsmål, der er stillet, ville Per Clausen derfor bede videnskabsministeren også forholde sig til de toner, der nu lyder fra Europa-Parlamentet. Er regeringen indstillet på at acceptere – og dermed arbejde for – at der bliver indgået en aftale med Europa-Parlamentet?

Videnskabsministeren: Det er fuldstændig rigtigt, som Per Clausen bemærker, at samrådsspørgsmålet blev stillet sidste år, men da der ikke skete noget på det tidspunkt, aftalte man at udsætte besvarelsen til nu. Jeg må medgive Per Clausen, at der er sket ganske meget siden da. Dels har der været en politisk runde på rådsmødet, og dels er der kommet godt gang i forhandlingerne i arbejdsgruppen i Bruxelles.

For så vidt angår de konklusioner, Per Clausen drager, er jeg ikke helt enig, men det vil jeg komme tilbage til.

Jeg vil indlede med at give udvalget en generel status for forhandlin-

gerne, som de ser ud lige nu.

Det tyske formandskab har med afsæt i drøftelserne på rådsmødet præsenteret en række konkrete forslag til ændringer til Kommissionens oprindelige forslag. De overordnede principper i formandskabets model vedrører kort fortalt tre væsentlige forhold: For det første en mere enkel og strammere regulering på engrosniveau. For det andet indførelse af en gennemsnitlig maksimalpris på detailniveau. For det tredje indførelse af en såkaldt "forbrugerbeskyttelsestakst", som skal give forbrugeren mulighed for at vælge en given maksimalpris.

Målet med disse ændringer har blandt andet været at sikre en mere enkel og strammere regulering på engrosniveauet sammenlignet med Kommissionens forslag, som vi har stiftet bekendtskab med her i udvalget. Dette er helt i overensstemmelse med de danske synspunkter.

Det er endvidere formandskabets hensigt at sikre en regulering på detailniveau, der både kan fremme innovation og samtidig sikre lavere priser til forbrugerne. Også her følger modellen – som den foreligger lige nu på det forhandlingsniveau, vi er kommet til – i høj grad de danske synspunkter og ønsker om en regulering på detailniveau, der ikke – og jeg understreger ikke – fastlåser markedet.

Med formandskabets forslag er der dog ikke tale om en egentlig "sunrise model". Det er den model, som vi fra dansk side har set som en mulighed for på den ene side at sikre forbrugerne markant lavere priser og på den anden side ikke at begrænse konkurrencen på mobilmarkedet unødigt. Der har tidligere i drøftelserne været præsenteret et konkret forslag til en sådan sunrise model, men forslaget vandt ikke tilstrækkelig opbakning.

Det forslag, der ligger nu, tilgodeser dog helt de samme hensyn – nemlig at vi undgår en fastlåsning af markedet, og at vi sikrer lavere engrospriser, som så kommer forbrugerne til gode. Kombinationen af en gennemsnitlig maksimalpris og en forbrugerbeskyttelsestakst vurderes derfor at være meget hensigtsmæssig og at tilgodese de fremsatte danske ønsker. De hensyn, der varetages med den foreslåede model er i god overensstemmelse med det mandat, som regeringen modtog af udvalget her i begyndelsen af november sidste år.

Mandatet går som bekendt ud på, at vi fra dansk side vil arbejde for at nå målet om lavere takster til glæde for forbrugerne gennem den type regulering, som griber mindst mulig ind i konkurrencesituationen. Og vi ønsker en strammere engrosprisregulering end det, der lå i Kommissionens forslag. Disse hensyn er efter vores allerbedste vurdering i øjeblikket opnået med den tyske kompromismodel.

Men mandatet pålægger også regeringen at arbejde for et resultat, som

skal give forbrugerne markant lavere roamingpriser. Og her er der stadig væk et godt stykke arbejde foran os. Det skal sikres, at formandskabets model rent faktisk også kommer til at give markant lavere priser til forbrugerne, som vi ønsker det fra dansk side.

Vi arbejder for øjeblikket aktivt for at sikre, at de beregningstekniske faktorer, der indgår i modellen, bliver fastlagt på det rigtige niveau. Vi skal arbejde for, at hensynet til lavere priser på den måde bliver tilgodeset. Det er imidlertid ikke let at blive enig om disse forhold, idet medlemsstaterne jo ikke alle har de samme interesser og ønsker. Det kan derfor ikke afvises, at niveauet for de beregningstekniske faktorer først bliver endeligt fastlagt meget sent i forhandlingerne.

Formandskabets ambition er, at forslaget skal vedtages som en såkaldt "førstelæsningsløsning" på teleministrenes rådsmøde den 7.-8. juni i år. Forudsætningen for dette er, at formandskabet inden da kan forhandle en aftale på plads med Parlamentet. Fra dansk side vil vi naturligvis gøre, hvad vi kan, for at få forslaget fremmet, så det kan blive behandlet og vedtaget til juni. Forhandlingerne de kommende uger bliver afgørende. Ikke mindst må vi se, om det lykkes for formandskabet at komme igennem med sin model.

I forhold til de konkrete spørgsmål, som er baggrunden for samrådet, vil jeg gerne slå fast, at regeringen ikke er imod regulering af detailpriserne, hvis det viser sig påkrævet. Det er jo netop derfor, at vi fik mandat fra udvalget her til at arbejde for en forordning med en indbygget regulering af detailpriserne, hvis det skulle vise sig, at regulering af engrosniveauet ikke alene giver det ønskede resultat.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvordan vi kan sikre, at en regulering af taksterne for international roaming ikke blot fører til øget overskud for teleselskaberne, så er svaret på det foreliggende grundlag meget klart. Der vil med det forslag, der foreligger nu, blive stillet krav om, at selskaberne skal lade deres roamingpriser falde til et vist gennemsnitligt niveau. Samtidig gives forbrugerne mulighed for at vælge en særlig forbrugerbeskyttelsestakst. Hvis mobilselskaberne ikke på denne måde lader faldet i engrospriserne komme forbrugerne til gode i form af lavere priser, så vil selskaberne klart handle i strid med reglerne.

Det sidste spørgsmål går på, hvad der taler for, at teleselskaberne vil medvirke aktivt til at reducere taksterne for roaming. Kommissionens egne undersøgelser viser klart, at den primære årsag til de høje priser for forbrugerne er de høje engrospriser. Det kan derfor ikke forventes, at mobilselskaberne i større omfang kan reducere detailpriserne, før engrospriserne er blevet reduceret. Men jeg er naturligvis tilfreds med, at nogle selskaber allerede gør en indsats for at få sænket priserne, som vi har oplevet her i landet.

Sammenfattende vurderer jeg, at forhandlingsforløbet viser, at vores målsætninger er rigtige, og at de forslag, der nu er på bordet, giver forhåbninger om, at vi inden sommer kan nå et resultat, der tilgodeser de danske synspunkter. Nemlig ønsket om, at forordningen vedtages, så den snarest muligt kan træde i kraft til fordel for forbrugerne. At vi får regler, der både sikrer forbrugerne lavere priser på international roaming og ordentlige vilkår for konkurrencen.

Lad mit til slut oplyse, at formandskabet har lagt op til en statusdrøftelse om roamingsagen på et uformelt rådsmøde, der er planlagt i Hannover midt i marts

Udvalget vil naturligvis modtage et skriftligt resumé hurtigst muligt efter mødet, hvor vi forhåbentlig skulle være nået ganske langt.

Per Clausen pegede på, at der havde været delte meninger om klogskaben i det danske forhandlingsmandat, og at Venstres og Socialdemokraternes medlemmer af Europa-Parlamentet havde kritiseret det. Derfor spurgte han, om han skulle forstå det, videnskabsministeren nu siger, på den måde, at der nu i Ministerrådet formentlig er tilslutning til, at man få en regulering af detailpriserne, og det er den danske regering tilfreds med. Altså at man faktisk er indstillet på at indgå en aftale med Europa-Parlamentet herom.

Magnus Heunicke betegnede det som en meget interessant sag. Socialdemokraterne vil gerne have så lave takster som overhovedet muligt i hele Europa, og den aftale, man har lavet med regeringen – og som er i overensstemmelse med det mandat, man har givet videnskabsministeren – skal netop, som videnskabsministeren siger, sikre markant lavere priser for forbrugerne.

Magnus Heunicke pegede på, at der efter rådsmødet var presseforlydender om, at Kommissionen havde sagt, at nogle lande ville gøre forslaget mindre indgribende, og i nogle af pressemeddelelserne var Danmark nævnt blandt disse lande. Det var han overrasket over at læse, idet han mente, Danmark ville være i front for at sænke priserne og få en skarpere regulering af engrospriserne og sikre, at det også kom til at gælde helt ud på nationalt niveau over for forbrugerne.

I det tyske forslag, som videnskabsministeren nævnte, er der også dér 6 måneders forsinkelse – som der er efter Kommissionens forslag – fra engrosprisreguleringen træder i kraft til detailprisreguleringen eventuelt træder i kraft?

Morten Messerschmidt var glad for at høre videnskabsministeren tilkendegivelser og i øvrigt også Socialdemokraternes tilkendegivelser, som jo havde undergået en vis forandring. Som videnskabsministeren vil huske, stemte Dansk Folkeparti ikke for mandatet i slutningen af november, idet partiet var af den overbevisning, at empirisk har regulering af engrospriserne ikke

givet de store resultater. Kommissionen har tidligere forsøgt at regulere engrospriserne, men så har selskaberne hævet omkostningerne i detailledet, og derfor har nettoeffekten ikke været stor. Morten Messerschmidt var utroligt begejstret for, at flertallet nu indser logikken i, at der selvfølgelig skal ske en regulering af de priser, forbrugerne skal betale.

Morten Messerschmidt rejste det spørgsmål, hvordan vi forhindrer den monopollignende tilstand, der findes i dag, idet han pegede på, at selskaberne kun kan anvende de netværk, som de har indgået aftaler med, og de store selskaber har en tendens til at indgå aftaler med de store selskaber, så de mindre selskaber bliver diskrimineret.

Videnskabsministeren var glad for at få lejlighed til at rette de misforståelser, der havde været i pressen, siden man sidst drøftede sagen i udvalget. Han mente, alle var enige om, at detailpriserne er meget afhængig af engrospriserne, og pointerede, at der aldrig havde været nogen regulering af engrospriserne. Når vi nu får en markant regulering på engrosniveauet, mente han, det ville give store muligheder for at nedsætte priserne også på detailniveauet.

Når vi tidligere har støttet "sunrise modellen", er det fordi vi finder det utroligt vigtigt, at markedet får mulighed for at fungere, sådan at vi ikke får en fast pris, som er alt for høj. Vi ville netop have en fleksibilitet, fordi vi mente, detailpriserne var på et niveau, der var alt for højt. Med et billede kunne man sige, at vi var imod, at al mælk skulle koste 4 kroner. Vi mente, der måtte være forskel på prisen på sødmælk og letmælk.

Med den foreslåede model med forbrugerbeskyttelsestakster og gennemsnitlige maksimalpriser bliver der nogle muligheder for, at man regulerer på detailniveauet, samtidig med at man får mulighed for at lave abonnerer, som tilgodeser de forbrugere, der ofte ringer hjem fra Italien, og abonnerer, som tilgodeser de forbrugere, der kun rejser i Skandinavien.

Mens Kommissionen regner med en faktor 3, mener vi, man kan nøjes med en faktor på 2 eller lidt derover. I det tyske formandskabs forslag regner man med en faktor på 2,6, men vi mener, man kan komme længere ned.

For så vidt angår engrospriserne mente videnskabsministeren, Europa-Parlamentet var på linje med den danske regering.

For så vidt angår detailpriserne er vi interesseret i, at der kan gives nogle forskellige tilbud til mobilkunderne, sådan at de kan få forskellige priser – afhængig af det behov, de har. Det er jo ikke alle, der nødvendigvis holder sommerferie i Italien.

Per Clausen forstod på ministerens svar, at såvel Per Clausen som Morten Messerschmidt havde misforstået, hvad regeringens forhandlingsoplæg gik ud på, men da europaparlamentarikere fra ministerens eget parti tilsy-

neladende også havde misforstået det, ligesom Kommissionen havde misforstået det, måtte man sige, at det måske havde været muligt at misforstå regeringens holdning og det mandat, et stort flertal stod bag. Det er måske et spørgsmål om, hvem der skal have æren for det resultat, der nu kommer. Per Clausen ville blot have videnskabsministeren til at bekræfte, at han er glad for, at vi udover en engrosprisregulering nu også får en detailprisregulering, og at det, det tyske formandskab nu foreslå, er det, som den danske regering og Europa-Parlamentet altid har ønsket sig.

Per Clausen syntes ikke, videnskabsministeren skulle fremstille det sådan, at Kommissionen opererede med faste priser. Den opererer med maksimalpriser, men forstiller sig, at de faktiske priser godt kan blive lavere.

Magnus Heunicke syntes, det var godt, at EU nu griber ind over for noget, som er uretfærdigt, og som plukkere borgerne, for hvem systemet er fuldstændig uigennemskueligt.

Han forstod, at Dansk Folkeparti var imod regulering af engrospriserne og udelukkende gik ind for regulering af detailpriserne.

Magnus Heunicke kunne godt blive lidt bekymret ved at høre om videnskabsministerens mange fantasifulde ideer til forskellige abonnementsordninger, idet de nemt kan blive uoverskuelige for forbrugerne. Hvis man indfører et fleksibelt system, er der i hvert fald behov for, at man er opmærksom på, at det skal stå klokkeklart for forbrugerne, hvad prisen er. I den forbindelse henviste han til, at der i det oprindelige forslag fra Kommissionen også var nogle betragtninger om prisen for SMS.

Morten Messerschmidt sagde i anledning af Magnus Heunicke's sidste bemærkning, at det ville være fantastisk, hvis man ved indrejse i et andet land i en SMS, fik at vide, hvad det kostede at bruge mobilen.

Han gentog, at det ikke er alle selskaber, der har aftaler med alle danske udbydere. Morten Messerschmidt pegede på, at mens man kan komme i kontakt med internettet alle steder fra, gælder det samme ikke for mobiltelefoner.

I anledning af Magnus Heunicke's udlægning af Dansk Folkepartis holdning spurgte Morten Messerschmidt videnskabsministeren, om denne ikke var enig i, at når man regulerer på detailprisniveau, så er der også en implicit regulering af engrosprisen. Med det billede, videnskabsministeren havde brugt, ville det være meget svært at forestille sig, at hvis man fastsatte en detailpris på 4 kroner for mælk, skulle producenterne vælge at tage 5 kr. i engrospris. Det ville være en dårlig forretning.

Videnskabsministeren svarede, at det lige præcis var den danske holdning, at vi skulle have lave abonnementspriser for forbrugerne.

Han sagde til Per Clausen, at han ikke havde sagt, at Per Clausen og

Morten Messerschmidt havde misforstået regeringens mandat. Det var fremstillingen i pressen, der havde været forkert. Regeringen er aldrig gået ind for højere priser. Den havde blot ønsket en regulering, der drejede sig om engrospriserne, fordi de er af afgørende betydning for detailpriserne. Nu får vi en forbrugerbeskyttelsestakst, og der bliver mulighed for at tilmelde sig en sådan. Nye abonnenter bliver automatisk tilmeldt en sådan. Men derudover får man mulighed for at tegne et abonnement, der passer til ens forbrugsmønster.

Videnskabsministeren sagde i svaret til Morten Messerschmidt, at regulering på detailprisniveauet alene gør det ikke. Vi kan træffe nok så mange beslutninger i Folketinget. Det afgørende er, hvad man gør i de EU-lande, danskerne rejser på ferie i. Derfor er det vigtigt, at man får en aftale, der gælder i alle EU-lande. Selvfølgelig er der lidt forskel på interesserne i de typiske ferielande og i Skandinavien.

Videnskabsministeren gjorde opmærksom på, at forslaget ikke vedrører SMS, idet Kommissionen ikke føler, at den har tilstrækkelige analyseresultater på det område, men Kommissionen har givet en klar melding om, at området er så væsentligt, at den om 18 måneder vil vende tilbage til det og komme med et udspil.

Morten Messerschmidt spurgte, om videnskabsministeren ikke er enig i, at ved en regulering af engrosprisen er der ingen garanti for en reduktion af detailpriserne, hvorimod der ved en regulering af detailpriserne er en garanti for, at detailpriserne falser.

Videnskabsministeren svarede, at det er logik, men det er ikke tilstrækkeligt, fordi engrospriserne betyder så meget, som de gør.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 2786 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 22. februar 2007

Socialministeren: Jeg forelægger punkt 1a, som er delt mellem beskæftigelsesministeren og mig, samt punkterne 1c og d. Endelig vil jeg kort nævne punkt 4. Alle punkter er til orientering.

Beskæftigelsesministeren: Jeg vil forelægge dagsordenspunkt 1a-1b, 1e-1f, 2-3 og 5-7. Socialministeren har forelagt de øvrige punkter. Alle punkter forelægges til orientering.

Siden I fik tilsendt samlenotatet i sidste uge, er der sket ændringer i dagsordenen for rådsmødet. Dagsordenen blev godkendt på Coreper i fredags, den 2. februar. I har derfor efterfølgende fået tilsendt et supplerende samlenotat, der dækker begge de nye punkter 1e og 1f. Det gælder, selv om der i det supplerende samlenotat kun refereres til punkt 1e.

Udover de to nye punkter er der ét punkt – punkt 6 om en forenkling af afrapporteringskravene for en række arbejdsmiljødirektiver – der helt er taget af dagsordenen. Det skyldes, at formandskabet regner med at nå til en førstelæsningsløsning med Europa-Parlamentet og lige nu afventer Parlamentets behandling af sagen. Jeg vil derfor ikke sige mere om punktet i dag.

Endelig er det sidste punkt på dagsordenen ”Ny Fællesskabsstrategi for arbejdsmiljø” flyttet ned under ”Eventuelt” på Rådets dagsorden. Arbejdsmiljøstrategien forventes at være på dagsordenen for rådsmødet i maj. På februarrådsmødet vil der højst under ”Eventuelt” være en orientering fra Kommissionen, og jeg vil derfor ikke komme yderligere ind på det i dag.

1. Forberedelse af forårstopmødet

a) Nøglebudskaber baseret på b til f

- Vedtagelse

Rådsmøde 2786 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Socialministeren: Mit første punkt, som jeg deler med beskæftigelsesministeren, vedrører den årlige vedtagelse af nøglebudskaber på social- og beskæftigelsesområdet til Det Europæiske Råd.

For så vidt angår budskaberne om social beskyttelse er jeg særlig tilfreds med, at der gives prioritet til at bekæmpe den negative sociale arv. Jeg har nemlig på flere møder gennem 2006 slået til lyd for, at dette tema burde have en fremtrædende placering i den åbne koordinationsmetode, og denne

indsats har nu båret frugt, sådan at man nu er opmærksom på, at man skal sætte fokus på den negative sociale arv.

Der er også enighed om, at vi bør udbygge bestræbelserne på at fastholde ældre mennesker længere på arbejdsmarkedet, samt at vi skal sørge for, at ældre mennesker, der ikke arbejder, har ordentlige pensionsvilkår. Det gælder ikke mindst kvinder, hvilket ikke er en selvfølge i alle medlemslande.

Det konstateres også, at der kan være uligheder i adgangen til sundhedssystemerne. Endvidere peges på behovet for forebyggelse og fremme af sund livsstil samt udnyttelse af ny teknik, så folk kan blive i deres eget hjem så længe som muligt.

Jeg finder det absolut relevant, at vi samarbejder om disse emner, og jeg kan støtte budskaberne.

Beskæftigelsesministeren: Punkt 1 på dagsordenen omhandler forberedelsen af Det Europæiske Råds forårstopmøde, der afholdes den 8.-9. marts 2007. Punktet består af en række bidrag til forårstopmødet, som alle kan støttes fra dansk side. Hele dagsordenspunkt 1 forelægges til orientering.

Jeg starter med underpunkt a om Rådets nøglebudskaber til Det Europæiske Råd. Socialministeren har forelagt sin del af dette underpunkt.

Beskæftigelseskomiteen og komiteen for social beskyttelse har udarbejdet et fælles udkast til nøglebudskaber på baggrund af fremskridtsrapporten og fællesrapporterne om beskæftigelsen og om social beskyttelse og social inklusion.

Det overordnede budskab er, at der nu må leveres reformer. I nøglebudskaberne understreges det, at de politiske reformer, som understøtter Lisabonstrategien, samt partnerskaber mellem relevante aktører har en positiv effekt på arbejdsmarkedet.

Men det understreges også, at arbejdet med beskæftigelsesstrategien må op i et højere gear, hvis vi skal nå Lissabonmålene og dermed imødegå de store og voksende udfordringer, som følger af globaliseringen og befolkningernes aldring. Det kan nemlig konstateres, at den samlede beskæftigelsesfrekvens i 2005 var 6,2 procentpoint lavere end Lissabonmålet på 70 pct. Det svarer til ca. 20 millioner jobs. Og det altså på trods af forbedringerne på arbejdsmarkedet de senere år.

Det understreges videre, at den gunstige økonomiske situation giver gode muligheder for at uddybe reformerne og fortsætte moderniseringen af den europæiske sociale model til gavn for beskæftigelsen i Europa.

Kommissionens kommende forslag til fælles principper for flexicurity fremhæves som et vigtigt skridt i arbejdet for velfungerende arbejdsmarkeder. Det påpeges, at de fælles principper vil kunne være en stor hjælp for landene i

deres forsøg på at finde det rette mix af politikker, som passer til det enkelte lands arbejdsmarked.

Endelig fremhæves, at de marginale grupper på arbejdsmarkedet skal hjælpes, og det understreges, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det er samtidig nødvendigt for at nå Lissabonmålet om flere og bedre jobs, at livslang læring får en mere fremtrædende rolle i medlemslandene.

b) Fælles beskæftigelsesrapport 2006/2007

- Vedtagelse

KOM (2006) 0816

Rådsmøde 2786 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Alm. del (06) – bilag 12 (regeringens rapport om fremskridt med det nationale reformprogram)

Beskæftigelsesministeren: Fællesrapporten indeholder dels Kommissionens status for beskæftigelsessituationen i EU, dels en vurdering af de enkelte landes fremskridt i forhold til beskæftigelsesstrategien, som fremlagt i de nationale reformprogrammer.

Rapporten giver et forholdsvis præcist billede af de udfordringer, som beskæftigelsesretningslinjerne stiller medlemslandene over for – herunder også Danmark.

Kommissionens vurdering af den danske indsats er meget positiv. Det er jeg naturligvis glad for. Særligt fremhæves reformarbejdets omfattende, integrerede og inddragende karakter, herunder i forhold til arbejdsmarkedets parter. Jeg har med tilfredshed noteret mig, at Kommissionen beskriver vores reformarbejde som et ”benchmark” for andre medlemslande.

c) Fælles rapport om social beskyttelse og social inklusion

- Vedtagelse

KOM (2007) 0013

Rådsmøde 2786 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Socialministeren: Mit næste punkt, som er 1c, er i samme boldgade som punkt 1a, nemlig den årlige fællesrapport mellem Rådet og Kommissionen om social beskyttelse og inklusion, som udarbejdes på grundlag af den åbne koordinationsmetode.

Ifølge rapporten hjælper den åbne koordinationsmetode med til at styrke erfaringsudvekslingerne og til at involvere relevante aktører på nationalt såvel som på EU-plan. Metoden har udbredt kendskabet til de mange sider af social eksklusion og ført til en fælles holdning om, at reformer bør baseres på principperne tilgængelighed, tilstrækkelighed, lighed, modernise-

ring og bæredygtighed.

Det har vist sig, at metoden faktisk er velegnet til de nye emner, bl.a. sundhed og ældrepleje.

Reformer er undervejs i praktisk talt alle medlemsstater med henblik på at gøre systemerne mere socialt og økonomisk bæredygtige. Der er udbredt fælles forståelse for værdien af aktiv inklusion, og for så vidt angår pensioner har der vist sig fremskridt både med hensyn til tilstrækkelighed og bæredygtighed. Med hensyn til sundhed er der mål om forbedret tilgængelighed, kvalitet og bæredygtighed.

Ligestilling er et centralt element i den åbne koordinationsmetode, og medlemsstaterne inkorporerer kønsaspektet mere effektivt; men der er alligevel fortsat plads til forbedringer.

Også i denne rapport er der fremhævet en række nøglebudskaber, som er refereret i samlenotatet til udvalget.

Særlig for så vidt angår Danmark er jeg naturligvis meget tilfreds med, at vi ligger i toppen på en række nøgletal.

d) Rapport fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om lighed mellem kvinder og mænd, 2007

- Vedtagelse

Rådsmøde 2786 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Socialministeren: I dette års rapport peger Kommissionen på blandt andre følgende vigtige fremskridt i 2006:

- Vedtagelsen af Kommissionens køreplan for ligestilling gældende for årene 2006-2010.
- Vedtagelsen af den europæiske ligestillingspagt, som Danmark jo var medforslagsstiller på.
- Vedtagelsen af det europæiske ligestillingsinstitut, som er under etablering.

Kommissionen peger desuden på en række områder, som kræver særligt fokus det kommende år. På baggrund af denne gennemgang anbefaler Kommissionen, at der i fremtiden særligt lægges vægt på blandt andet:

- indsatsen til at fremme ligeløn,
- fremme mainstreamingindsatsen især indenfor arbejds-markedspolitikken,
- fremme sammenhængen mellem familieliv og arbejdsliv,
- ligestilling i forhold til de demografiske udfordringer.

Fra dansk side hilser vi de årlige rapporter og anbefalinger velkommen. Det er en udmærket måde at sikre politisk fokusering på ligestillingsom-

rådet og sikre en målrettet ligestillingsprioritering af indsatsen.

e) Meddelelse fra Kommissionen til DER: Implementering af den reviderede Lissabonstrategi for vækst og beskæftigelse: "Et år med gennemførelse"

KOM (2006) 0816

Rådsmøde 2786 – bilag 2 (tillæg til samlenotat)

Beskæftigelsesministeren: Underpunkt e omhandler Kommissionens årlige fremskridtsrapport, hvori Kommissionen til brug for forårstopmødet gør status over gennemførelsen af Lissabonstrategien.

Kommissionen vurderer overordnet, at der er sket vigtige fremskridt med landenes reformprocesser, om end der er stor forskel på de enkelte lande.

Som jeg allerede har været inde på, er Kommissionens vurdering af Danmark meget positiv. Således fremhæver Kommissionen, at vi gør meget store fremskridt i gennemførelsen af vores 2005-reformprogram og med hensyn til at mødekomme konklusionerne fra Det Europæiske Råd i marts 2006. Kommissionen fremhæver i den forbindelse reformerne som følge af velfærdsforliget fra juni sidste år.

Kommissionen konstaterer, at der er sket en gradvis forbedring med hensyn til beskæftigelse og ledighed i EU i de senere år. Men EU er samlet set fortsat et stykke fra Lissabonmålet om en samlet beskæftigelsesfrekvens på 70 pct.

Regeringen deler Kommissionens vurdering af, at det er vigtigt at udnytte de aktuelle gunstige konjunkturforskel til at styrke reformarbejdet i de enkelte EU-lande.

I den forbindelse vil jeg nævne, at Kommissionen forventes at fremlægge en meddelelse om flexicurity i juni med henblik på vedtagelse af en række fælles principper for flexicurity inden årets udgang.

Jens Christian Lund takkede for orienteringen og betegnede det, beskæftigelsesministeren sagde om flexicuritymodellen, som meget interessant. Han mente, det bekræftede, at det er vigtigt at slå for, at der er en meget høj social sikkerhed, og at arbejdskraften har ret til uddannelse og videreuddannelse, hvilket vi fra dansk side bør slå meget på.

Elisabeth Arnold fortalte, at hun de sidste to dage havde været til et interparlamentarisk møde, hvor vi fik megen ros for vores flexicuritymodel, men hun havde indtryk af, at man i mange af de andre lande mente, at det sikkert var en god model for Danmark, men lige i deres land kunne det ikke lade sig gøre. Det var en generel holdning, at det var noget, EU måtte hjælpe landene med. Derfor mente hun, det var utroligt vigtigt, at de danske deltagere

sagde, at det var et nationalt ansvar; det var ikke noget, EU kunne hjælpe med. Man kunne inspirere hinanden, men der skulle nationalt knofedt til. Hun fremhævede, at i forbindelse med de ændringer, vi har lavet, har vi haft lange overgangsordninger, idet vi må vise respekt for de dispositioner, befolkningen har truffet.

Beskæftigelsesministeren sagde vedrørende flexicuritymodellen, at mange delegationer kom hertil for at studere den mirakelkur, som mange mente, flexicuritymodellen var. I den forbindelse understregede han altid, at vort system er udsprunget af en mere end hundredårig tradition for, at arbejdsmarkedets parter har taget et samfundsmæssigt ansvar, så det var ikke en model, man uden videre kunne overføre fra et land til et andet. Han gik meget aktivt ind i diskussionen om flexicurity med det formål at få anerkendt, at målet for EU ikke er at udvikle et bestemt arbejdsmarkedssystem, men at få anerkendt, at vor måde at løse arbejdsmarkedsproblemerne på i Sverige, Danmark og Norge er udsprunget af vore traditioner. De har andre traditioner i Sydeuropa, og det må vi anerkende og acceptere. Desuden findes der angelsaksiske model, og den må vi også acceptere. Kommissionen måtte anerkende, at der ikke findes en "one size fits all" model for arbejdsmarkedet.

Beskæftigelsesministeren fremhævede, at der også er fleksibilitet i de sydeuropæiske lande, idet der ikke er så skarpe faggrænser. Franskmandene og italienerne er meget interesseret i flexicurity, men de er mest interesseret i fleksibiliteten, og er ikke så interesseret, når vi tilføjer, at den anden side af modellen er høje understøttelser og en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Beskæftigelsesministeren plejede at sige, at der er to systemer i Europa. Man kan beskytte jobbene, som man gør i Frankrig og i Spanien – med det resultat at det er svært at afskedige arbejdere, men også svært at få virksomhederne til at ansætte yderligere arbejdskraft. Vi har i Danmark valgt at beskytte menneskers indkomst, når de bliver ledige, hvilket gør arbejdsmarkedet mere fleksibelt og gør, at der ikke bliver demonstrationer i gaderne, når Flextronic lukker, eller når Lego flytter produktionen til Tjekkiet. Han så det blot som en national interesse også at få anerkendt vores system.

**f) Kommissionens anbefalinger til Rådets anbefalinger vedr.
2007-opdatering af de integrerede retningslinjer for
medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker
og om implementering af medlemsstaternes
beskæftigelsespolitikker**

- *Politisk enighed*

Rådsmøde 2786 – bilag 2 (tillæg til samlenotat)

Beskæftigelsesministeren: Underpunkt f vedrører en vedtagelse af Kommissionens forslag til anbefalinger til medlemslandene om gennemførelsen af deres beskæftigelsespolitikker.

Kommissionen har i sin fremskridtsrapport fremlagt sit bud på landespecifikke anbefalinger til medlemslandene. Anbefalingerne er et supplement til de integrerede retningslinjer for Lissabonstrategien.

Seks lande har fået den bedst mulige bedømmelse, herunder Danmark, og for disse lande har Kommissionen ikke foreslået landespecifikke anbefalinger.

Anbefalingerne til de øvrige EU-lande fokuserer især på forbedringer på uddannelsesområdet, herunder øget fokus på livslang læring. Mere end halvdelen af medlemslandene får således anbefalinger på dette område. Herudover er der anbefalinger til reformer af skatte- og overførselssystemer, modernisering af jobbeskyttelsesregler samt en styrket aktiv arbejdsmarkedspolitik.

For Danmarks vedkommende mener Kommissionen, at det fremover er vigtigt at fokusere på initiativer, der kan øge arbejdskraftudbudet på det korte sigt – hvilket vil sige i perioden frem til 2015. Det gælder bl.a. for ældre arbejdstagere og indvandrere. Herudover mener Kommissionen, at det er vigtigt at satse på initiativer, der kan styrke indsatsen for, at flere får en højere eller videregående uddannelse.

2. Forberedelse af det sociale trepartstopmøde

- Information fra Formandskabet

KOM (2006) 0816, KOM (2006) 0708

Rådsmøde 2786 – bilag 1 (samlenotat side 17)

EU-note (06) - E 13 (notat af 27/11-06 om grønbogen om arbejdsret)

Beskæftigelsesministeren: Dette punkt omhandler forberedelse af det sociale trepartstopmøde. Punktet forelægges til orientering.

Trepartstopmødet er en årligt tilbagevendende begivenhed, hvor trojkaen mødes med arbejdsmarkedets parter på europæisk plan.

Det er endnu ikke afklaret, hvad der skal diskuteres på topmødet, men det forventes, at arbejdsmarkedets parters reaktioner på især fremskridtsrapporten vil være på dagsordenen. Derudover kan der muligvis blive diskussion af flexicurity og grønbogen om arbejdsret.

3. EMCO's arbejdsprogram 2007

- Information fra formanden

Rådsmøde 2786 – bilag 1 (samlenotat side 19)

Beskæftigelsesministeren: Punkt 3 omhandler beskæftigelseskomitéens arbejdsprogram for 2007.

Punktet forelægges til orientering.

Jeg vil nøjes med at henvise til oplysningerne i samlenotatet.

4. SPC's arbejdsprogram 2007

- Information fra formanden

Rådsmøde 2786 – bilag 1 (samlenotat side 21)

Socialministeren: Til sidst vil jeg kort nævne punkt 4, som er socialkomitéens arbejdsprogram for 2007.

Komitéen vil i år foretage en særlig dybtgående undersøgelse af børns vilkår, hvilket jeg – som jeg også nævnte under nøglebudskaberne – er meget tilfreds med.

Hertil kommer, at komitéen også – bl.a. efter dansk ønske – vil begynde at se på de sociale aspekter af menneskehandel. På rådsmødet i december præsenterede jeg mit non-paper herom, og det blev vel modtaget. Næste skridt bliver, at jeg til foråret agter at afholde en såkaldt camp om dette emne med deltagere fra alle medlemsstaterne, som får til opgave at komme med konkrete bud på, hvordan EU bliver mere offensiv.

5. Muligheder og udfordringer som følge af den demografiske udvikling i Europa

a) Struktur for den europæiske debat om demografiske ændringer

- Udveksling af synspunkter

KOM (2006) 0571

b) Udkast til Rådsresolution: Muligheder og udfordringer som følge af demografiske ændringer i Europa: Ældres bidrag til økonomisk og social udvikling

- Rådskonklusioner

KOM (2006) 0571

Rådsmøde 2786 – bilag 1 (samlenotat side 23)

Beskæftigelsesministeren: Det sidste punkt, jeg vil omtale, omhandler den demografiske udvikling i Europa og er bl.a. et led i opfølgningen på Kommissionens meddelelse om demografi fra oktober sidste år. Jeg forelagde meddelelsen for jer i november som en del af rådsmødet den 1. december.

Punktet forelægges til orientering.

Punktet omfatter to ting: Dels har formandskabet fremlagt et diskussionsoplæg om struktureringen af demografidebatten i EPSCO-rådet. Dels er der fremlagt et udkast til en rådsresolution om ældres bidrag til den økonomiske og sociale udvikling.

Fra dansk side vil jeg på rådsmødet støtte formandskabets idé om at diskutere håndteringen af demografidiskussionen inden for EPSCO. Regeringen lægger dog vægt på, at den konkrete håndtering af de demografiske udfordringer er et nationalt anliggende. Vi mener fra regeringens side, at demografispørgsmålet med fordel kan indarbejdes bedre i Lissabonprocessen og i Kommissionens årlige fremskridtsrapport.

I øvrigt forventes det på rådsmødet, at formandskabet som et led i diskussionen vil præsentere et forslag til en europæisk alliance for familier. Alliancen skal være et familiepolitisk forum om den demografiske udfordring. Den vil basere sig på erfaringsudveksling og ikke have konsekvenser for medlemsstaternes kompetencer på familieområdet.

Alliancen hører under familie- og forbrugerministerens ressort, men jeg kan oplyse, at regeringen i udgangspunktet støtter alliancen som et grundlag for europæisk erfaringsudveksling.

Det fremsatte forslag til rådsresolution indeholder en række forslag til initiativer, som Kommissionen og medlemslandene med fordel kan tage op.

Udgangspunktet er, at den længere levealder og det stigende antal ældre er en positiv udvikling, der giver mulighed for at forbedre konkurrenceevne og innovation i den europæiske økonomi.

I politikforslagene fremhæves ældres rolle som forbrugere og som social og kulturel ressource. Forslagene til medlemslandene handler bl.a. om at fremme et positivt billede af ældre og om det, der på engelsk kaldes "silver economy", dvs. ældre som forbrugere.

Jeg vil på regeringens vegne støtte resolutionen, da den bidrager til et generelt billede af ældre som aktive deltagere, der bidrager til samfundet både økonomisk, socialt og kulturelt.

Elisabeth Arnold syntes, det, beskæftigelsesministeren sagde om familiepolitikken, lød ubehageligt. Hun havde netop været til et interparlamentarisk møde, hvor flere af deltagerne havde sagt, at det var et meget stort problem for Europa, at der var et faldende folketal, hvilket betød, at man var nødt til at nedlægge skoler. Hun håbede ikke, vi ville blive indskibet i en polsk familieliga ved denne lejlighed.

Beskæftigelsesministeren svarede, at punktet vedrørende de demografiske ændringer på rådsmødet drejede sig om erfaringsudveksling, men han ville gøre familie- og forbrugerministeren, hvis ressort det drejede sig om, opmærksom på det synspunkt, Elisabeth Arnold havde fremført.

Udg. 6. Forslag til direktiv om ændring og forenkling af procedurerne i eksisterende arbejdsmiljødirektiver
- (Evt.) generel indstilling

KOM (2006) 0390

Rådsmøde 2786 – bilag 1 (samlenotat side 27)

KOM (2006) 0390 – bilag 3 (revideret grundnotat af 1/11-06)

Udvalgs mødereferater:

Alm. del (06) – bilag 110, side 455 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 24/11-06)

Punktet var udgået af dagsordenen.

8. Eventuelt - Status for arbejdstidssagen

Nu har vi været igennem selve dagsordenen for rådsmødet. Men jeg vil gerne under punktet ”Eventuelt” orientere kort om status for arbejdstidsdirektivet – selv om sagen ikke er på dagsordenen for dette rådsmøde.

Det er jo en vigtig sag, som optager os alle. Derfor vil det nok også interessere jer at vide, at Tyskland har lagt op til ikke at ville drøfte sagen, mens de har formandskabet.

Som I ved, er forhandlingssituationen fortsat låst, og det er derfor svært at sige, hvordan sagen vil udvikle sig, og hvornår der vil ske nyt i den.

Til jeres orientering kan jeg dog oplyse, at regeringen har modtaget en forespørgsel fra Kommissionen – en såkaldt præåbningsskrivelse – om arbejdstidsdirektivet. Jeg vil med det samme understrege, at en præåbningsskrivelse – selv om vi kalder den sådan – ikke nødvendigvis betyder, at der kommer en åbningsskrivelse. Faktisk understreger Kommissionen, at skrivelserne ikke foregriber en eventuel sag.

Der er udsendt lignende breve til alle medlemslande undtagen Rumænien og Bulgarien.

I skrivelsen til Danmark spørger Kommissionen bl.a. til dansk praksis i forhold til SIMAP- og Jaeger-dommene – altså om inaktiv rådighedstid og afvikling af kompenserende hviletid. Kommissionen spørger også til Danmarks syn på fortolkningsspørgsmålet – altså om vi mener, at direktivet skal gælde pr. kontrakt eller pr. lønmodtager. Spørgsmålet om opt out er ikke nævnt i skrivelserne.

Det danske svar skal afgives inden 18. marts.